

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718203242
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3718203242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v spore žalobcu V., proti žalovanému P., o vrátenie kúpnej ceny 2.800,- eur s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 13. marca 2020, č. k. 4C/4/2019-161, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu. Výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 08.11.2018 domáhal uloženia povinnosti žalovanému vrátiť žalobcovi sumu 2.800,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.800,- eur od 30.06.2018 a uloženia povinnosti žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku vrátiť žalovanému nákladné motorové vozidlo značky J., obchodný názov V., VIN D.. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzatvorili dňa 21.06.2018 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bolo ojazdené motorové vozidlo, typ: J., číslo podvozka: D., farba: červená s poznámkou, že stav vozidla zodpovedá najazdeným kilometrom a veku vozidla, za kúpnu cenu 2.800,- eur. Z listiny žalobcu zo dňa 22.06.2018 adresovanej žalovanému označenej ako „Odstúpenie od zmluvy o kúpe nákladného motorového vozidla“ bolo zistené, že žalobca zistil závady, ktoré znemožňujú ďalšiu prevádzku vozidla - nefunkčné zadné brzdy - v dôsledku prehriatia. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy ho výslovne ubezpečil, že vozidlo nemá žiadne vady a keďže vady vzhľadom k ich povahe muselo mať už v čase uzatvorenia zmluvy, od zmluvy podľa ust. § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobca odstúpil. Z listín žalobcu zo dňa 02.07.2018 a 27.07.2018 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi, že neakceptuje uplatnené dôvody odstúpenia od zmluvy a odstúpenie považuje za neplatné s odôvodnením, že kúpna zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie o tom, že vozidlo nemá žiadne vady, o žiadnych skrytých vadách vozidla nevedel, a preto ich ani nemohol zamlčať, navyše v mesiaci september vozidlo absolvovalo STK, pri ktorom neboli zistené žiadne závady. Žiadne vady na brzdách neboli zistené ani v priebehu ďalšieho používania motorového vozidla osobou žalovaného, pracovníkmi predajcu, v areáli ktorého bolo auto umiestnené, a v ktorom kupujúci vozidlo preberal. Z listiny predloženej žalobcom - Zákazkového listu autoservisu V. zo dňa 22. 06. 2018 vyplýva údaj o požiadavke na opravu: prasknutá zadná L vnútorná pneumatika, hrejú sa zadné brzdy a tiež údaj o zistených závadách: nutná výmena zadných brzdových kotúčov a platničiek, zadreté zadné brzdové segmenty L+P strana, guferá zadných nábojov prepúšťajú

olej, výmena ložísk v zadných nábojoch, nedá sa skontrolovať olej v zadnom diferenciály (zadretá kontrolná skrutka), hrozí zalomenie a potom nutná výmena zadnej časti obalu diferenciálu. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa 588, § 597 ods. 1, ods. 2, § 596, § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka; čl. 8, § 149, § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na konkrétne okolnosti, vychádzajúc z tvrdení strán sporu, výsluchov strán, výsluchov svedkov a z listinných dôkazov oboch strán sporu súd prvej inštancie dospel k názoru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie mal za to, že vzhľadom na žalobcom uvedené skutkové tvrdenia v žalobe o okolnostiach uzatvorenia kúpnej zmluvy, ako aj skutkových tvrdení o okolnostiach na základe, ktorých žalobca ako kupujúci odstúpil od kúpnej zmluvy, a to pre existenciu väd na predmete kúpnej zmluvy, na ktoré ho predávajúci neupozornil, resp. vzhľadom na tvrdenú existenciu zabezpečenia žalovaného, neprichádza do úvahy posúdenie uzavretia Kúpnej zmluvy zo dňa 21.06.2018 ako uzavretej v omyle žalobcu ako kupujúceho v dôsledku skrytej vady (na ktorú ho predávajúci neupozornil), resp. nepravdivosti zabezpečenia o bezvadnosti predmetu kúpy, a teda posúdenie kúpnej zmluvy ako neplatnej. Súd prvej inštancie sa zaoberal tým, či žalobca vzhľadom na ním uvedené rozhodujúce skutočnosti je nositeľom práv zo zodpovednosti za vady predanej veci, dôsledkom ktorých má právo, ktorého sa domáha žalobným návrhom, t.j. na vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu predmetu kúpy. Zodpovednosť podľa ustanovenia § 597 Občianskeho zákonníka je objektívnou zodpovednosťou, teda nevyžaduje sa zavinenie predávajúceho. Okolnosť, či predávajúci o vade vedel, alebo sa domnieval, že vec je bez väd, nemá pri riešení zodpovednosti za vady význam. Ustanovenie § 596 Občianskeho zákonníka ukladá predávajúcemu povinnosť upozorniť kupujúceho na vady predmetu kúpy skryté či zjavné, o ktorých má predávajúci vedomosť. Vady, na ktoré predávajúci kupujúceho upozornil, a napriek tomu sa kupujúci slobodne rozhodne uzavrieť kúpnu zmluvu za dojednanú cenu, nemôže už kupujúci vytýkať a predávajúci nenesie za ne zodpovednosť. Predávajúci, ktorý na vadu neupozornil, nemôže sa zodpovednosti zbaviť. Zodpovednosť predávajúceho sa vzťahuje na vady, ktoré mala vec v čase plnenia, hoci vady vyšli najavo dodatočne. Zodpovednosť sa v danom prípade nevzťahuje na vady, ktoré vzniknú až po odovzdaní predmetu plnenia. Závazok zo zodpovednosti za vady vzniká, ak bola porušená povinnosť splniť záväzok riadne, teda došlo k vadnému plneniu. Ustanovenie § 596 Občianskeho zákonníka sa týka zjavných väd, teda takých, ktoré existujú pri uzavretí zmluvy a o ktorej predávajúci spravidla vie. Takáto vada je zistiteľná pri prehliadke predávanej veci. Nesplnenie informačnej povinnosti predávajúceho o vadách predanej veci, o ktorých predávajúci vie, má za následok vznik práva uplatňovať nároky zo zodpovednosti za vady predanej veci, ktoré vyšli dodatočne najavo podľa § 597 Obč. zákonníka, a to a) primeranú zľavu z dojednanej kúpnej ceny a b) odstúpenie od kúpnej zmluvy, práve ktorý nárok si žalobca ako kupujúci voči predávajúcemu uplatnil. Vozidlo prevzal žalobca v deň podpisu kúpnej zmluvy t.j. 21.06.2018. Žalovanému žalobca vytkol vady listom zo dňa 22.06.2018 (ktoré žalovaný prevzal dňa 26.06.2018), na ktorý reagoval svojimi listami zo dňa 02.07.2018 a dňa 27.07.2018. Taktiež žalobca vytkol takéto vady motorového vozidla žalovanému v rámci výpovede na pojednávaní dňa 14.11.2019, a to vada o skutočnom stave najazdených kilometrov a vady vozidla uvedené v Protokole o technickej kontrole zo dňa 11.09.2017 (ktorý protokol žalobca preukázateľne prevzal dňa 04.11.2019). Z uvedených okamihov prevzatia predmetu kúpy a času vytknutia väd žalobca vytkol vady včas, teda v prekluzívnej lehote uvedenej v ust. § 599 Občianskeho zákonníka. V predmetnej veci je však rozhodujúce i to, že i v prípade vytknutých väd listom zo dňa 22.06.2018 (odstúpenie od kúpnej zmluvy) i na pojednávaní dňa 14.11.2019 sa žalobca stále domáha vrátenia kúpnej ceny oproti jeho povinnosti vydať žalovanému predmet kúpy ako dôsledok odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 21.06.2018. Zo samotnej kúpnej zmluvy nevyplýva, že by žalovaný ako predávajúci v nej uviedol, že motorové vozidlo nemá žiadne vady. Skutočnosť o tom, že zo strany žalovaného došlo k takémuto uisteniu ani v rámci predzmluvných rokovaní z vykonaného dokazovania nevyplývalo. Žalovaný poprel, že by žalobcovi ako kupujúcemu takéto zabezpečenie, že motorové vozidlo je bez väd dal a tiež nevyplýva že k takémuto zabezpečeniu došlo zo strany osôb, ktorý sa predzmluvných úkonov na strane žalovaného zúčastnili. O existencii tohto tvrdenia žalobca však nepredložil hodnoverný dôkaz. Žalobca síce tvrdil, že vozidlo je bez väd, ktorú skutočnosť uviedla i svedkyňa jeho manželka vo svojej výpovedi dňa 16.01.2020, existenciu tohto vyhlásenia ďalší svedok M.P. poprel. Ani ďalší žalobcom navrhnutý svedok V. A., vyhlásenie žalovaného resp. iných osôb prítomných pri predzmluvných rokovaníach o bezvadnosti predmetu kúpy svojou výpoveďou nepreukázal, nakoľko sa ohľadky motorového vozidla zúčastnil len v deň, keď sa podpisovala zmluva a v ten deň ako uviedol svedok V. D. sa „o technickom stave nehovorilo“. Z takto zistených skutkových okolností nemal súd prvej inštancie preukázanú existenciu uistenie žalovaného ako predávajúceho o bezvadnosti predmetu kúpy, a preto posúdil ako nedôvodné odstúpenie od kúpnej zmluvy z tohto dôvodu. Ďalší dôvod odstúpenia žalobcu od Kúpnej zmluvy zo

dňa 21.06.2018, a to že motorové vozidlo trpelo vadou, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil súd prvej inštancie posúdil vo vzťahu k otázke existencie vady motorového vozidla ktorá sa prejavila neskôr, a to či táto vada existovala v čase predaja (a až následne posúdiť otázku upotrebitelnosti veci). Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobcovi bolo umožnené vykonať ohliadku predmetu kúpy, ktorú vykonal, dokonca dvakrát (aj dňa 20.06. a aj dňa 21.06.2018). Žalobca mal možnosť aby vykonal i skúšobnú jazdu, čo žalobca nevyužil. Žalobca okrem svojho tvrdenia a listiny - zákazkového listu spoločnosti V. , ktorý sám o sebe nedeclaruje existenciu vytýkanej vady ku dňu predaja, ale ku dňu 22.06.2018. Výsledky ďalšieho dokazovania vykonaného na návrh žalovaného preukázali, že motorové vozidlo v čase predaja vadou - nefunkčnosťou zadných bŕzd netrpelo. Z Potvrdenia o kontrole technickej kontroly zo dňa 11.09.2017 súdu prvej inštancie vyplynulo, že dňa 11.09.2017 bola vykonávaná i kontrola bŕzd, brzdnej súpravy, pričom z tohto protokolu vyplynulo, že na brzdnej súprave závada nebola zistená, a že auto bolo na premávku po pozemných komunikáciách spôsobilé a pričom platnosť kontroly bola určená do 11.9.2018. O funkčnosti zadných bŕzd svedčila aj výpoveď svedka M. D., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že „auto nevykazovalo problém s brzdami. Neboli badateľne nejaké chyby. Auto sa presúvalo na nabíjačku.“ alebo i výpoveď svedka V. D., ktorý uviedol, „pri výjazde z areálu je potrebné pri vychádzaní používať aj brzdy, pretože je v kopčitom teréne a výjazd z objektu je na hlavnú cestu, auto naštartovalo a odišlo“. To, že by auto malo problémy s brzdami potom ako pustilo miesto predaja neuvádza ani svedkyňa Q. F. (ktorá sa vo vozidle po opustení miesta predaja nachádzala). Podľa názoru súdu prvej inštancie všetky tieto okolnosti nasvedčovali tomu, že v čase predaja motorové vozidlo netrpelo vadou - nefunkčnými zadnými brzdami. Súd prvej inštancie uzavrel, že ani jeden z listinných dôkazov predložených žalobcom, a to zákazkový list spoločnosti V... zo dňa 22.06.2018 ani Listina spoločnosti V.- Vyjadrenie k technickému stavu zo dňa 06.09.2019 nepreukázali, že vadou - nefunkčnými zadnými brzdami - z dôvodu prehratia trpelo motorové vozidlo v čase prevzatia, t.j. dňa 21.06.2018. Žalobca nepredložil hodnoverný dôkaz, že potom ako motorové vozidlo dňa 21.06.2018 používal malo túto vadu aj pred týmto použitím. Žalovaný tvrdil opak a toto tvrdenia výpoveďami svedkov a potvrdením o platnej technickej kontrole aj preukázal. Žalobca predložil listiny, ktoré označil ako odborné vyjadrenia. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že nešlo o odborné vyjadrenia v zmysle ust. § 206 CSP, nakoľko žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že ním predložené listiny, ním označené ako odborné vyjadrenia, vypracovala osoba s potrebnými odbornými znalosťami a skúsenosťami znalá okolnosti prejednávanej veci. Súd prvej inštancie posúdil uvedené listiny tak, že išlo o vyjadrenia o skutkovom stave v čase vyhotovovania týchto vyjadrenia, a nie v čase prevzatia predanej veci. Všetky tieto okolnosti s prihliadnutím na okolnosť, že predmetom kúpy bolo ojazdené motorové vozidlo dávali možnosť, že táto vada vznikla až po kúpe vozidla. Zo záverov takto vykonaného dokazovania, navrhnutého stranami sporu súd prvej inštancie dospel k záveru, že vozidlo v čase predaja netrpelo vadou - nefunkčnými zadnými brzdami z dôvodu prehratia a neprichádzala teda do úvahy zodpovednosť žalovaného za vady predanej veci, ktoré si žalobca uplatnil spôsobom, že od zmluvy odstúpil. Čo sa týka vytýkanej zistenej vady počtu najjazdených kilometrov v čase predaja uvedeného v Protokole o technickej kontrole zo dňa 11.09.2017 v porovnaní so skutočným počtom najjazdených kilometrov je zrejmé že žalobca o skutočnom počte najjazdených kilometroch motorového vozidla vedel, pretože boli uvedené v inzeráte, a to 1.300.000 km (i rok výroby 1997), ktorým žalovaný ponúkal motorové vozidlo na predaj a na základe ktorého žalobca záujem o kúpu motorového vozidla prejavil. Z výsledkov tohto dokazovania je zrejmé že žalobca si bol vedomý, že na predávanom aute tento údaj nie je v súlade s údajom na odometri, počítadla (ktorý uvádzal do údajov tachografového krúžku). Napriek tejto vedomosti sa žalobca slobodne rozhodol zmluvu o kúpe takejto veci - motorového vozidla s rokom výroky 1997 a s počtom najjazdených kilometrov 1300000 km veci za dojednanú kúpnu cenu uzavrieť (R 9/2003). Je potom zrejmé, že uvedená vytýkaná vada zo strany žalobcu existovala už v čase predaja a tiež v čase predzmluvných vzťahov žalobcu a žalovaného, kedy ju žalovaný uviedol, a teda za túto vadu žalovaný ako predávajúci nezodpovedá. Žalobcovi tak na základe tejto vady nevzniklo právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Súd prvej inštancie mal za to, že pri vytýkaných vadách, ktoré mali existovať v čase predaja a boli uvedené v Protokole o technickej kontrole dňa 11.09.2017, nebola preukázaná ich existencia. Žalovaný poprel existenciu týchto väd a tvrdil, že boli odstránené a žalobca sa k nim nevedel vyjadriť, ani nepredložil žiaden dôkaz, čím v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na charakter týchto väd a ich hodnotenie technickou kontrolou (v protokole o technickej kontrole) ako ľahké, že žalobcovi nárok na odstúpenie od kúpnej zmluvy nevznikol, ale mal by len na právo primeranú zľavu z dohodnutej kúpnej ceny (čo si však žalobca voči žalovanému neuplatnil), pretože aj s týmito vadami je vec upotrebitelná, t.j. môže slúžiť svojmu účelu, čo vyplýva aj z Protokolu o technickej kontrole, v ktorom sa konštatuje spôsobilosť motorového vozidla na premávku. Z uvedených dôvodov po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd žalobu ako

nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca vytýkal súdu, že súd nekriticky a bez náležitého odôvodnenia prevzal zmätočnú a vzájomne sa vylučujúcu argumentáciu, resp. dôkazy v prospech žalovaného. Podľa žalobcu súd mechanicky a selektívne aplikoval len časť rozhodnutia NS ČR 25Cdo/1454/2000, v ktorom základné skutkové okolnosti boli iné: 1/ vozidlo bolo pojazdné, teda spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách a 2/ žalobca nepreukázal odstúpenie od kúpnej zmluvy. Žalobca poukázal na to, že podľa ust. § 597 Občianskeho zákonníka platí, že iba ak vada robí predmet kúpy neupotrebitelným (vada je neodstrániteľná a predmet kúpy nie je možné kvôli nej užívať dohodnutým spôsobom alebo riadne), má kupujúci právo podľa svojej voľby buď na primeranú zľavu z kúpnej ceny alebo právo od zmluvy odstúpiť (odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší - § 48 Občianskeho zákonníka). v prípade KSTT/11Co/80/2011 aj KSTT/11Co/452/2013. Podľa žalobcu však súd prvej inštancie sa aplikácii uvedenej nadväznej vety predmetného ustanovenia zámerne vyhol. Žalobca tvrdil a mal za to, že v priebehu konania preukázal, že žalovaný predával a žalobca kupoval vozidlo spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách a žalovaný uisťoval žalobcu o spôsobilosti vozidla na prevádzku na pozemných komunikáciách a v konaní bolo preukázané, že vozidlo nebolo spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách. Žalobca tvrdí, že 1/ dodatočne po kúpe vyšla najavo taká vada predmetu kúpy, na ktorú nebol upozornený, ktorou je nespôsobilosť na jazdu na pozemných komunikáciách a zároveň 2/ sa ukázalo také nepravdivé tvrdenie predávajúceho o vlastnosti vozidla, že vozidlo je spôsobilé na jazdu na pozemných komunikáciách. Práve spôsobilosť aj vozidla na jazdu na pozemných komunikáciách bola základným dôvodom na to, okrem iných parametrov, že žalobca pristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Aj len jedna z dvoch skutkových okolností preukázaných vykonaným dokazovaním, a to, že predávajúci predal vozidlo bez toho, aby si splnil svoju informačnú povinnosť upozorniť kupujúceho na vady (§ 596 obč. zák.), dodatočne vyšla najavo vada, na ktorú žalobca ako kupujúci nebol upozornený, zakladá zodpovednosť žalovaného ako predávajúceho podľa § 597 Občianskeho zákonníka a z nej vyplývajúce právo kupujúceho zo zodpovednosti za vadu predanej veci, čo je v súlade nie len s platnou právnou úpravou, ale aj s citovanými rozhodnutiami NS ČR. Tie isté právne konzekvencie vznikajú aj v prípade, ak predávajúci pri dohodnutí kúpnej zmluvy nesprávne uistil kupujúceho o určitých vlastnostiach veci, ktorá je v stave, v akom by ju kupujúci nekúpil, ak by bol riadne o technickom stave predávajúcim riadne informovaný (§ 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o dôvody odstúpenia, ktorú žalobca uviedol vo svojej listine zo dňa 22.06.2018, žalobca poukázal na platnú právnú úpravu a z nej odvodenú aplikačnú rozhodovaciu prax. Napr. z Uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 111/2008, zo dňa 30. júna 2009 vyplýva, že Obč. zákonník v § 48 ale ani v žiadnom inom ustanovení neurčuje povinnosť, aby obsahom právneho úkonu odstúpenia od zmluvy bolo aj uvedenie dôvodu odstúpenia (či už zákonného alebo dohodnutého). Prípadné uvedenie dôvodov odstúpenia v písomnom (prípadne aj ústnom) odstúpení od zmluvy neznamená viazanosť týmito dôvodmi. Neexistencia dôvodov odstúpenia uvedených v odstúpení preto nevylučuje platnosť odstúpenia z iných skutočne existujúcich dôvodov. Žalobca považoval za nesprávny taký postup súdu prvej inštancie, pri ktorom tento odvodzoval dôvody odstúpenia výlučne len z účelovo vyselektovaných skutkových tvrdení žalobcu v listine žalobcu zo dňa 22.06.2018. Žalobca považoval za nesprávny taký postup súdu prvej inštancie, pri ktorom dôvody odstúpenia neodvodzuje aj z ďalších skutkových okolností, zistených dokazovaním v konaní pred súdom. Čo sa týkalo času vzniku vady na brzdovom systéme, súd prvej inštancie svoj právny názor založil na nelogickej implikácii, že ak brzdy boli čiastočne funkčné pri odovzdaní a prevzatí vozidla ku predaju, nemohli byť úplne nefunkčné po uplynutí niekoľko desiatok kilometrov na prvej jazde žalobcu do miesta svojho trvalého pobytu. Z výrokovej logiky vyplýva podľa názoru žalobcu opak, teda že jedno nevylučuje druhé. Zo skutkovej okolnosti, že vozidlo v areáli bolo sporadicky presunuté na nabíjačku, prípadne pri výjazde z areálu bolo nutné použiť brzdy nevyplýva logická implikácia, že základná vada brzdového systému sa nemohla v plnej intenzite prejavíť po uplynutí niekoľko desiatok kilometrov. Reálny priebeh bol taký, že vozidlo v areáli vozidlo mohlo byť sporadicky v areáli presunuté na nabíjačku, aj pri výjazde bolo nutné použiť brzdy, čo napokon potvrdzuje aj svedkyňa F., no zároveň základná vada brzdového systému sa v plnej intenzite prejavila po jazde 65-70 kilometrov (ktorá sa nedala uskutočniť ani v prípade skúšobnej jazdy v 400 metrovom areáli). Žalobca tvrdí, že prehriatie brzdového systému sa neprejavilo bezprostredne po začatí ich riadneho používania. Riadnym používaním nie je sporadické presunutie vozidla v areáli, ani jednorazové použitie brzd pri výjazde na hlavnú cestu, ním bola 65-70 kilometrová prvá jazda z miesta kúpy. Jednorazové použitie

břzd v areáli nemohlo v žiadnom prípade spôsobiť pre-hriatie břzd, no rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené práve na absencii ich prehriatia pre ich prvom jednorazovom použití už v areáli, z ktorého si žalobca predmet kúpy odviezol. Žalobca súdu prvej inštancie netvrdil, že vyjadrenia dvoch odborných servisných pracovníkov (V. a V.) sú aplikáciou ustanovenia § 206 CSP, podľa ktorého súd na návrh vyžiada odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby. Ide o odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby, ktoré si dal vypracovať žalobca a žalobca nechápe, prečo súd prvej inštancie spochybňuje také odborné závery, ktoré žalovaný nespochybnil v priebehu celého konania. Žalovaný spochybňoval len spôsob vedenia motorového vozidla žalobcom, no nie odborné závery dvoch odborných servisných pracovníkov. Postup súdu prvej inštancie bol preto podľa žalobcu v rozpore s procesným predpisom, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). V prípade, ak by závery v týchto listinách v priebehu konania spochybnil žalovaný alebo súd prvej inštancie, žalobca by dal vypracovať súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP. Podľa výrokovkej logiky súdu prvej inštancie, aj v takomto prípade by súd znalecký posudok neakceptoval s odôvodnením, že znalec nevykonal ohliadku v momente prevzatia vozidla z areálu. Podľa odôvodnenia súdu prvej inštancie v rozsudku by bolo možné vadu preukázať iba súkromným znaleckým posudkom vyhotoveným v momente prevzatia vozidla k rukám kupujúceho, čo reálne nie je možné ani pri zachovaní najväčšej opatrnosti kupujúceho. Ak by odôvodnenie súdu prvej inštancie bolo ustálenou súdnou praxou, táto prax by umožňovala notoricky sa zbavovať zodpovednosti predávajúcim za vady aj v prípade, kedy vada robí vec neupotrebitelnou, čo je v rozpore s platnou právnou úpravou a tiež aj konkrétnou skutočnou rozhodovacou činnosťou súdov (ako na ňu súd pri odôvodňovaní rozhodnutia poukazuje). Vzhľadom na uvedené sa žalobca domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 2 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby sám rozhodol v zmysle žalobného návrhu v prípade aplikácie ust. § 390 písm. a CSP (ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP, ani na jeho zrušenie podľa § 389 ods. 1 CSP) v zmysle petitu žaloby o určení povinnosti žalovanému vrátiť žalobcovi sumu 2.800,- eur spolu s 5,00 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 2.800,- eur od 30.06.2018, oproti povinnosti žalobcu žalovanému vrátiť nákladné motorové vozidlo značky J., obchodný názov V., evidenčné číslo: A., VIN D., bližšie identifikované v technickom preukaze č. W., vydanom Políciou SR, okresným dopravným inšpektorátom A., spolu s povinnosťou žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 100 %.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za rozhodnutie, ktoré je vydané v súlade so skutkovým i právnym stavom. K námietke žalobcu týkajúcej sa listiny uvedenej v ods. 13 rozsudku a to faktúry č. XXXXXXXXX, ktorú považoval iba za „údajne „ predloženú a ktorá podľa jeho názoru nebola v konaní oboznámená resp. vykonaná ako dôkaz, žalovaný uviedol, že faktúra spolu s inými dokladmi bola žalobcovi odovzdaná na pojednávaní dňa 23.05.2019, kedy bola predložená aj súdu. Táto skutočnosť je obsahom zápisnice z pojednávania z uvedeného dňa. Žalovaný v tejto súvislosti upozornil tiež na to, že zápisnica z pojednávania zo dňa 14.11.2019 na strane 5 obsahuje oboznámenie súdu s obsahom listín podľa § 204 CSP a medzi listinami je uvedená aj faktúra č. XXXXXXXXX. Stav vozidla potvrdzoval jednak protokol z technickej kontroly a jednak skutočnosť, že žalobca ako kupujúci s vozidlom jazdil, pričom prekonal jazdu z K.. do V. a následne prešiel cez kopec V.. Táto cesta spolu s prechádzaním viacerých križovatiek ako i zastavením na benzínovej pumpe (pri kúpe mýtnej jednotky) sa nedá absolvovať bez častého použitia břzd. Pritom žalobca mal počas značnej časti cesty v aute manželku a aj maloleté deti. V danom prípade, žalovaný ako predávajúci neporušil informačnú povinnosť upozorniť kupujúceho na vady brzdového systému, pretože tieto v čase uzatvárania zmluvy neexistovali a predávajúci preto o nich nemohol ani vedieť. To platí či už pre prípadné použitie § 596 alebo 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka zákazkového listu autoservisu V.. zo dňa 22.06.2018 ďalšieho dokumentu spoločnosti V. zo dňa 06.09.2019 označeného ako dodací list č. W., žalovaný sa domnieva, že súd správne vyhodnotil i právny význam vo vzťahu k prejednávanej veci. Uvedené dokumenty skutočne nepreukazujú stav vozidla v čase predaja, ale iba v čase ich vystavenia. Navyše samotný doklad vydaný spoločnosťou V. osvedčuje, že je „ zákazkový list“ na opravu vozidla , resp. zadných břzd. Osvedčuje tiež, že vozidlo bolo prijaté dňa 22.06.2018 a termín opravy bol dohodnutý do 06.07.2018. Zákazkový list žalobca podpisoval ako vlastník vozidla. Dodací list č. W.X bol vystavený spoločnosťou V. dňa 06.09.2019, teda 15 mesiacov po zistení poruchy. Je vystavovaný ako kalkulácia bez určenia ďalšieho použitia. Podľa žalovaného nebolo zrejmé, kto ho za spoločnosť vystavoval. Pre účely obrany žalovaného v súdnom konaní nebolo potrebné, aby sa žalovaný k nim osobitne vyjadroval s výnimkou záverečnej reči, kde poukázal na to, že žalobca uzatvoril zmluvu o oprave motorového vozidla so spoločnosťou V. a súčasne potvrdil, že

v čase posledného pojednávania bolo vozidlo v priestoroch tejto spoločnosti. Preto tvrdenie žalobcu, že z dôvodu nepopretia záverov obsiahnutých v týchto dokumentoch je nesporné, možno považovať za právne bezvýznamné. Na základe vyššie uvedených dôvodov žalovaný navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu trovy odvolacieho konania vo výške 100%.

4. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v priebehu konania preukázal, že žalovaný skutočne predával a žalobca kupoval vozidlo, ktoré malo byť spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách, čo bola základná vlastnosť auta a predpoklad, že žalobca si také vozidlo kúpi. Žalovaný priamo aj nepriamo uistoval žalobcu o spôsobilosti vozidla na prevádzku na pozemných komunikáciách a v konaní bolo preukázané, že vozidlo nie je spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách. Hypotéza, že žalobca kupoval vozidlo nespôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách, nemá oporu v žiadnom vykonanom dôkaze v konaní a nemá oporu ani v základnej logike uvažovania a konania kupujúceho. Vozidlo bolo prezentované ako spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách už v inzeráte (inak by bolo označené ako nespôsobilé, napr. na súčiastky, alebo ako druhotná surovina), bola ku nemu prezentovaná absolvovaná kontrola STK a emisná kontrola (inak by nebola potrebná), súčasťou dokladov bol aj technický preukaz (inak by nebol potrebný žiadny preukaz, ani o STK, ani o emisiách). Žalobca namietal tvrdenie žalovaného a odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, že dobrý technický stav brzdového systému bol preukázaný absolvovaním STK a emisnej kontroly v čase viac ako 9 mesiacov pred predajom (11.09.2017/21.06.2018) s tým, že bolo podľa žalobcu prehliadané tvrdenie žalovaného, že na vozidle počas tejto doby bežne jazdil. Žalobca ďalej zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 2 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby sám rozhodol v zmysle žalobného návrhu v prípade aplikácie ust. § 390 písm. a CSP (ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie), aby súd vyhlásil výrok v zmysle žalobného petitu. Ďalej žiadal, aby súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia, vrátane odvolacieho konania, vo výške 100 %.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov:

6. Podľa § 597 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady; ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou, má tiež právo od zmluvy odstúpiť. Právo odstúpiť od zmluvy má kupujúci aj vtedy, ak ho predávajúci ubezpečil, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže nepravdivým.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 21.06.2018 kúpnu zmluvu (ďalej len „kúpna zmluva“), predmetom ktorej bolo vozidlo značky J., obchodný názov V XXR, VIN D (ďalej len „predmetné vozidlo“) za kúpnu cenu predmetného vozidla vo výške 2.800,- eur. Žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil listom zo dňa 22.06.2018 s odôvodnením, že zistil závady, ktoré znemožňujú ďalšie užívanie vozidla - nefunkčné brzdy v dôsledku prehriatia. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný ho ubezpečil pri uzatváraní kúpnej zmluvy, že vozidlo nemá žiadne vady a keďže vady vzhľadom k ich povahe museli existovať už v čase uzatvorenia zmluvy, žalobca od kúpnej zmluvy podľa § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpil. Žalovaný odstúpenie od zmluvy odmietol písomne dňa 02.07.2018 a 27.07.2018 dôvodiac, že vozidlo absolvovalo technickú prehliadku pred rokom bez zistenia závad, pričom namietal, že žalobca sa s technickým stavom vozidla oboznámil a súhlasil s ním. Žalobcovi vytýkal neodbornú manipuláciu s vozidlom.

8. Odstúpiť od kúpnej zmluvy je možné len v prípade, ak medzi zmluvnými stranami bola dohoda o tom, že zmluvná strana má pre určitý prípad oprávnenie od zmluvy odstúpiť, alebo v prípade, ak táto možnosť vyplýva z ustanovení zákona /§48 Občianskeho zákonníka/. V prípade výskytu väd na predmete kúpy a uplatňovanej zodpovednosti za vady pri kúpnej zmluve, ktorá nebola zmluvou uzatváranou v obchode, ako v danej veci, zákon upravuje možnosť odstúpenie od zmluvy v dôsledku výskytu väd

v dvoch prípadoch. Prvý prípad upravuje ustanovenie § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t. j. v prípade, ak predávajúci kupujúceho ubezpečil, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže nepravdivým. Dôkazné bremeno na preukázanie vyššie uvedeného ubezpečenia kupujúceho zaťažuje práve kupujúceho, ktorý musí preukázať, že takéto ubezpečenie bolo zo strany predávajúceho poskytnuté. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca túto skutočnosť nepreukázal. Odvolací súd sa s uvedeným názorom súdu prvej inštancie stotožňuje. Údajné ubezpečenie, ktoré by mohlo byť dôvodom na odstúpenie od zmluvy, ak by sa preukázalo, že bolo nepravdivé, nebolo obsahom kúpnej zmluvy predmetného vozidla uzatvorenej dňa 21.06.2018. Svedkovia vypočutí v konaní nepreukázali, že žalovaný vyššie uvedené ubezpečenie žalobcovi poskytol, pričom žalovaný tvrdenia žalobcu výslovne poprel. Bolo preto potrebné konštatovať, že táto skutočnosť, t. j. údajne ubezpečenie zo strany žalovaného - predávajúceho, ako tvrdil žalobca (§597 ods. 2 Občianskeho zákonníka), nepredstavovala dôvod na platné odstúpenie od kúpnej zmluvy predmetného vozidla.

9. Žalobca namietal, že nebolo jeho povinnosťou uvádzať dôvod odstúpenia, pričom v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Cdo 111/2008 zo dňa 30. júna 2009, z ktorého tiež vyplýva, že aj prípadne uvedenie dôvodov odstúpenia od zmluvy neznamena viazanosť týmito dôvodmi. Odvolací súd v tejto námietke žalobcu nezistil dôvody, pre ktoré by rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo nesprávne. Je zrejmé, že súd prvej inštancie nevytkol žalobcovi a ani v tejto súvislosti nespojil presné nevymedzenie dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy žalobcom, s prípadným procesným neúspechom, ba naopak, riadne aj v súlade so žalobcom uvádzanej judikatúry, preskúmal všetky do úvahy prichádzajúce zákonné dôvody odstúpenia od kúpnej zmluvy v zmysle podmienok vyžadovaných jednotlivými ustanoveniami, ktoré tieto dôvody odstúpenia od zmluvy upravujú. Predmetná kúpna zmluva neobsahovala dojednania o možnosti odstúpenia od zmluvy, preto bolo možné vychádzať len z toho, že odstúpiť od zmluvy bolo možné len na základe ustanovení zákona. Nakoľko kúpna zmluva nebola uzatvorená medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, takýmto zákonom, ktorý treba na zodpovednosť za vady aplikovať je Občiansky zákonník. Kúpna zmluva zároveň v podmienkach Občianskeho zákonníka nebola zmluvou uzatvorenou v obchode, a preto bolo možné aplikovať pri zodpovednosti predávajúceho za vady len ustanovenia § 596 až § 600 Občianskeho zákonníka vrátane možnosti subsidiárneho použitia všeobecnej úpravy o zodpovednosti za vady podľa Občianskeho zákonníka (§ 499 - § 510). Zároveň odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu o tom, že vyššie uvedené ustanovenia sú špeciálnymi ustanoveniami k právnej úprave o neplatnosti právnych úkonov /§49 Občianskeho zákonníka/. Pokiaľ išlo o námietky k judikatúre, na ktorú poukázal súd prvej inštancie (rozhodnutie NS ČR 25Cdo/1454/2000) týkajúce sa toho, že v danej veci išlo o iný skutkový stav, je potrebné uviesť, že tieto neboli dôvodné, keď z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýva záver, ktorý prezentoval aj súd prvej inštancie, a síce, že posudzovanie kúpnej zmluvy ako neplatnej v danej veci neprichádza do úvahy. Právne posúdenie veci bolo úlohou súdu prvej inštancie, a nie žalobcu. Súd prvej inštancie správne na zistený skutkový stav aplikoval vyššie uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za vady, a preto správne identifikoval, že odstúpiť od kúpnej zmluvy bolo možné len z dôvodov podľa § 597 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. K námietke žalobcu týkajúcej sa vykonania dôkazu - faktúra č.XXXXXXXXXX, je potrebné uviesť, že predmetný dôkaz - faktúra bola žalobcovi odovzdaná na pojednávaní dňa 23.05.2019 a bola predložená aj súdu, ako uviedol aj žalovaný vo svojom vyjadrení. Súd sa následne s obsahom tohto listinného dôkazu oboznámil na pojednávaní dňa 14.11.2019. Námietky žalobcu boli preto v tejto súvislosti nedôvodné.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že nie je daný ani druhý dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy /§ 597 od. 2 Občianskeho zákonníka/, a to existencia vady v čase kúpy vozidla, o ktorej žalovaný žalobcu neinformoval, za predpokladu, že išlo o vadu, ktorá robí predmet kúpy neupotrebitelným. V danej veci, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným nebola dohodnutá záručná doba, či jednostranne poskytnutá žalovaným, a táto nevyplývala ani zo zákona (zákoná záručná doba), aby vznikla zodpovednosť žalovaného za vady, bolo potrebné jednak preukázať, že žalobca vadu vytkol v lehote ustanovenej zákonom u žalovaného, t. j. podľa § 599 Občianskeho zákonníka bez zbytočného odkladu v spojení s ustanovením § 504 Občianskeho zákonníka vzťahujúce sa subsidiárne v lehote 6 mesiacov po tom, čo mal možnosť vec prezrieť, pričom na súde je povinný uplatniť nárok zo zodpovednosti za vady v prekluzívnej lehote 24 mesiacov od prevzatia veci /§599 Občianskeho zákonníka/. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd dospel k záveru, že právo zo zodpovednosti za vady žalobca uplatnil včas, a to u žalovaného ako predávajúceho a včas uplatnil svoj nárok aj na súde.

11. Z kúpnej zmluvy vyplývalo, že sa žalobca oboznámil s technickým stavom predmetného vozidla a s týmto stavom aj súhlasil. Žalobca si teda bol vedomý toho, že išlo o vozidlo staršie, s vysokým nájazdom kilometrov, u ktorého je výrazne vyššia pravdepodobnosť výskytu vád do budúcnosti. Z tohto hľadiska je preto potrebné prihliadať tiež na to, že žalobca stav vozidla akceptoval, čo preukazovala kúpna zmluva. Žalobca nepreukázal, že by ho žalovaný výslovne ubezpečil, že vozidlo je bez vád. Zároveň je však potrebné uviesť a prisvedčiť žalobcovi, že nebolo preukázané, že žalobca kupoval vozidlo nespôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách.

12. Pokiaľ však išlo o otázku toho, či vozidlo v čase jeho prevzatia malo uvedenú vadu brzdového systému, bolo potrebné preukázať z časového hľadiska, či vytýkanú vadu predmetné vozidlo v čase jeho prevzatia malo, či nemalo. Odvolací súd má za to, že žalovaný preukázal, a to potvrdením o platnej technickej kontrole a výpoveďou svedkov, že vozidlo dňa 21.06.2018 netrpelo vytýkanou vadou. Z výsledku technickej kontroly zo dňa 11.09.2017 bolo zrejmé, že dňa 11.09.2017 bola vykonaná i kontrola bŕzd, brzdnej súpravy, pričom na brzdnej súprave závada nebola. Zároveň výpoveď svedka M.P. a výpoveď svedkyne Q. F. preukazovali skutočnosť, že predmetné vozidlo vytýkanú vadu v čase jeho prevzatia nemalo. Žalobcom predložené listiny, t. j. dodací list autoservisu V.. zo dňa 06.09.2019 a listiny autoservisu V.. zo dňa 22.06.2018 preukázali, že na vozidle existuje závada, no tieto zároveň nepreukázali, že vada na vozidle existovala v čase pred prevzatím vozidla, t. j., že išlo o tzv. vadu skrytú, ktorú nebolo možné zistiť pri bežnej obhliadke predmetu kúpy a ktorá by v zmysle objektívnej zodpovednosti zakladala zodpovednosť predávajúceho za vady. Je potrebné si uvedomiť, že vada v podobe prehriatia brzdového systému, ktorá vedie k jeho znefunkčneniu, je až následkom inej skutočnosti, a to buď nesprávnej obsluhy vozidla žalobcom (čo tvrdil žalovaný), alebo skrytej vady brzdového systému, prípadne kombináciou oboch skutočností. Vzhľadom na to, že preukázateľne vozidlo netrpelo prehriatím a znefunkčneným brzdovým systémom v čase prevzatia (inak by nebol schopný prejazdu horského priechodu V.), bolo na žalobcovi, aby v tejto časti preukázal, že na brzdovom systéme existovala vada, ktorá spôsobila prehriatie a znefunkčnenie brzdového systému. Žalobca v konaní však uvedenú skutočnosť relevantne nepreukázal, t. j. že vada brzdového systému existovala už pred prevzatím vozidla ako tvrdil a teda, že nešlo o vadu, ktorá by vznikla neskôr, a to už z akéhokoľvek dôvodu (jeho nesprávnou obsluhou motorového vozidla). Ani skutočnosť, že žalobca je profesionálny vodič nevylučuje, že žalobca mohol svojou jazdou (napr. so zatiahnutou ručnou brzdou) uvedenú závadu na vozidle spôsobiť. Rovnako predložené listiny od V.. a V.. nepreukazujú príčinu vzniku znefunkčnenia brzdového systému, ale len potvrdzujú existujúci stav, a preto nie sú relevantným dôkazom o tom, že vozidlo v čase predaja trpelo poruchou brzdového systému, ktorá spôsobila znefunkčnenie brzdového systému prehriatím bŕzd. Žalobca v konaní mohol navrhnúť vykonať aj iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, aby vyvrátil tvrdenia žalovaného o tom, že vozidlo v čase jeho prevzatia nemalo vytýkanú vadu bŕzd, a že vznik tejto poruchy spôsobil žalobca sám nesprávnou obsluhou motorového vozidla. Z časového hľadiska žalovaným predložené dôkazy, preto preukazovali tvrdenia žalovaného o tom, že predmetné vozidlo nemalo v čase prevzatia vytýkané vady brzdového systému, čo potvrdzovala technická kontrola a svedkovia pred prevzatím vozidla, ako aj skutočnosť, že vozidlo bezprostredne absolvovalo cestu náročným terénom s rozsiahlymi stúpaniami a klesaniami. Odvolací súd preto rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebol preukázaný dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy ani v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie preto správne žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ustanoveniami § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).